

ABSTRAKT

Předkládaná práce se zaměřuje na dvě rozsáhlé oblasti teorie a historie českého verše: rým a strofiku. V první části, věnované rýmu, je po historickém a terminologickém úvodu představen ucelený popis a výklad norem rýmu v českém sylabotonicém verši (19. století), metodologicky vycházející z tradic českého strukturalismu. Charakteristika norem rýmu v ostatních versifikačních systémech a ve volném verši je podána ve zvláštním oddílu. Druhá část, věnovaná strofice, přináší obdobně koncipovaný výklad o strofických formách v českém sylabickém a sylabotonicém verši, inspirovaný vzhledem k absenci domácí tradice francouzskou metrikou. Vedle terminologického a metodologického aparátu obsahuje druhá část výčet a rozbor základních strofických forem v českém verši. Samostatný oddíl je v druhé části věnován nevelké skupině časoměrných strof užívaných v českém verši. Třetí část práce přináší tři případové studie věnované rýmu a strofice v české poezii druhé poloviny 19. století, se zvláštním zřetelem k dílu Jana Nerudy. Studie pojednávají (1) o problematice rýmu v poezii májovců, (2) o rytmické stránce Nerudova rýmu a (3) o strofice v básnickém díle Jana Nerudy.

Klíčová slova: versologie – rým – strofika – májovci – Neruda, Jan